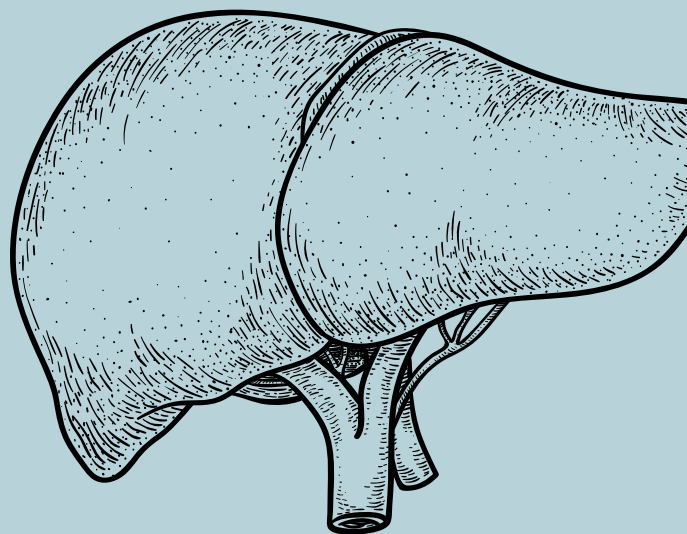

WIRUSOWE ZAPALENIE WĄTROBY TYPU B (WZW B)

Wirusowe zapalenie wątroby typu B (WZW B) to choroba zakaźna wywołana przez wirusa HBV (Hepatitis B Virus). Wirus HBV jest ok. 100 razy bardziej zakaźny niż HIV. Jednocześnie jest bardziej odporny na czynniki środowiska i środki chemiczne.

Drogi zakażenia

Największe znaczenie dla **zakażenia** ma naruszenie ciągłości tkanek i **kontakt (uszkodzonej skóry, śluzówek) ze skażoną krwią lub wydzielinami ciała** (surowicą, spermą, śliną).

U noworodków i dzieci istnieje możliwość przeniesienia **zakażenia z matki na dziecko w trakcie porodu**, a także z zakażonych członków rodziny przebywających we wspólnym gospodarstwie domowym.

U młodzieży i osób dorosłych do zakażenia może dojść **drogą kontaktów seksualnych** lub przez **używanie zanieczyszczonych igieł i strzykawkę podczas przyjmowania narkotyków**.
Możliwość zakażenia w trakcie

transfuzji lub przyjmowania czynników krwiopochodnych w krajach Unii Europejskiej jest mało prawdopodobna i obecnie niezwykle rzadka.

Objawy

WZW B może przebiegać bez symptomatycznych objawów ostrej czy przewlekłej infekcji. Ostra infekcja może przebiegać z objawami o nasileniu średnim do bardzo ciężkiego. U dzieci WZW B przebiega zwykle bezobjawowo z tendencją do przechodzenia w postać przewlekłą, odwrotnie jak u osób w podeszłym wieku, wśród których wskaźnik umieralności z powodu ostrej postaci może sięgać 2%. Przewlekłe zapalenie wątroby (dotyczące >30% dzieci i <5% dorosłych) powodują wysokie ryzyko

marskości wątroby (25%) lub raka (5%). Ponadto chorzy ci stanowią rezerwuuar wirusa. **Nosicielstwo wirusa zwykle utrzymuje się przez całe życie.** Okres wylęgania choroby jest dość długi i wynosi przeciętnie 60–90 dni (czasem 6 miesięcy i dłużej).

Zapobieganie

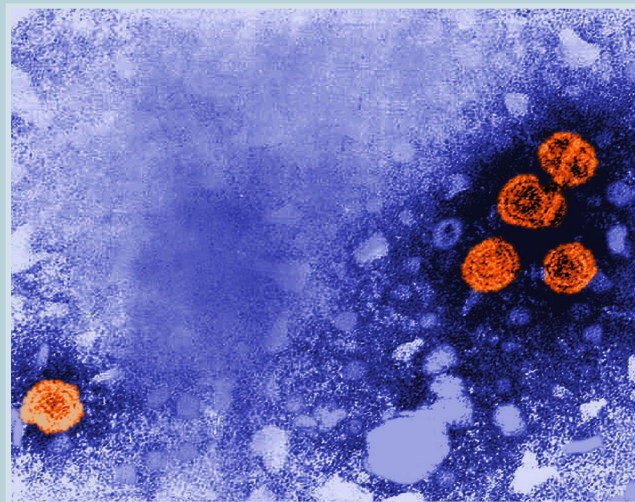
Wielorazowy sprzęt oraz narzędzia, które uszkadzają ciągłość skóry i innych tkanek, powinny być sterylizowane a sprzęt jednorazowy nie może stosowany do więcej niż 1 pacjenta/klienta.

Zasady te powinny być przestrzegane w podmiotach leczniczych oraz w gabinetach świadczących usługi upiększania ciała (w szczególności studia tatuażu, gabinety kosmetyczne), ze względu na wykonywanie czynności, którym towarzyszy lub może towarzyszyć przerwanie ciągłości tkanek.

Szczepienia przeciwko WZW B są aktualnie najbardziej efektywnym sposobem zapobiegania zakażeniu.

Szczepionka przeciw WZW B jest pierwszą opracowaną szczepionką zapobiegającą chorobie nowotworowej. Chroni przed pierwotnym rakiem wątroby.

Zgodnie z Programem Szczepień Ochronnych szczepieniami przeciwko WZW B objęte są obowiązkowo niemowlęta oraz osoby z grup ryzyka, które nie były wcześniej szczepione: uczniowie i studenci

Cząsteczki wirusa zapalenia wątroby typu B
źródło: Public Health Image Library (PHIL)

uczelnii medycznych, pracownicy ochrony zdrowia, osoby zakażone wirusem zapalenia wątroby typu C oraz narażone na zakażenie. Pełen cykl szczepień obejmuje podanie trzech dawek szczepionki. Niemowlęta przyjmują pierwszą dawkę szczepionki przez wypisaniem z oddziału neonatologicznego, następnie w 2. i 7. m.ż.

Epidemiologia

HBV występuje powszechnie na całym świecie. Szacuje się, iż na świecie jest około 240 mln osób przewlekle chorych na WZW B, a blisko 700 tys. rocznie umiera z powodu powikłań spowodowanych zakażeniem HBV (rąk wątroby, zwłóknienie wątroby). Sytuację epidemiologiczną w zakresie WZW B w Polsce należy uznać za dobrą. Zachorowalność na tę chorobę obniżała się stopniowo od chwili wprowadzenia obowiązkowych szczepień ochronnych w latach 90. Przypadki ostrych zachorowań w grupie dzieci i młodzieży, dzięki realizacji obowiązkowych szczepień ochronnych, zdarzają się sporadycznie. Przyjmuje się, że populacja osób do 25 roku życia jest uodporniona na zakażenie tym wirusem.

Informacja
opracowana przez
Główny Inspektorat
Sanitarny